

Undervisningsministeren sagde i forbindelse med debatten om beslutningsforslag nr. B 40, at han blev spurgt om, hvorvidt børn skulle køres rundt i busser. Han sagde meget klart, at han for det første var imod det, og at det for det andet heldigvis er sådan, at indvandrere- og flygtningeforældre næsten altid er meget optagede af, at deres børn lærer noget i skolen, og at vi derfor ikke behøver tvangsmidler.

Det eneste problematiske i det her forslag er sådan set, at man falder tilbage på tvangsmidler. Der er nemlig mange rigtig fine takter i forslaget med henblik på at sikre det enkelte barn en pædagogisk begrundet undervisning, der sørger for, at barnet lærer det, barnet skal. Problemet er den tvang, der ligger i det.

Når vi har stillet et ændringsforslag, er det for at sikre, at der i de processer, der leder frem til, at barnet kommer til at gå i en skole, der kan imødekomme barnets læringsbehov, faktisk er en ordentlig dialog med forældrene om, hvad der skal ske.

Der er det ved det, at sådan en proces meget tager karakter efter den tilbagefaldsmulighed, man har. Hvis man kan falde tilbage på, at man altid kan tvinge forældrene i sidste ende, hvis ikke de er enige, får vi en helt anden proces, end hvis det er sådan, at forældrene skal være enige. Det er vores vurdering, at det er meget vigtigt for barnets skolegang, at forældrene er enige i det, der leder frem til en stillingtagen om barnet.

Det andet, ændringsforslaget indeholder, er, at der faktisk bliver udarbejdet en konkret plan for barnets undervisning, så man kan følge fremskridt, og så forældrene faktisk har en reel frihed i forhold til barnets skolegang, når barnets læring er på et niveau, der gør, at det også ville kunne undervises i distriktsskolen, hvis det skal undervises et andet sted.

Derfor er forslaget selvfølgelig meget principielt, men bygger videre på det, vi egentlig har oplevet som grundtanken i forslaget. Derfor er vi lidt ærgerlige over, at man ikke kan følge os i det. Det betyder desværre, at vi kommer til at stemme imod forslaget i dets helhed, selv om vi naturligvis støtter det, som vi har oplevet som en helhæjertet bestræbelse på at give det enkelte barn et pædagogisk begrundet bedre undervisningstilbud.

Derfor har vi også i debatten om B 40 konstateret, at ministeren sagde, at han oplevede sig fejlciteret i den artikel i Politiken, som vi i be-

tænkingsbidraget henviser til. Det tager vi naturligvis ad notam og glæder os over, fordi vi synes, at de udtalelser, vi har citeret, var meget skæmmende for forståelsen af lovforslaget. Men vi kan forstå, at ministeren ikke føler sig dækket, og det synes vi stiller forslaget i et langt mere positivt lys. Derfor havde vi naturligvis håbet, at vi kunne have opnået flertal for vores ændringsforslag, så vi kunne have støttet det samlede lovforslag.

Kl. 15.00

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 19 stemte for, 92 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om havne. (Skibsrelaterede hjælpetjenester).

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 6/4 2005. Første behandling 19/4 2005. Betænkning 26/5 2005).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.